

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 3

Tilleggsspørsmål nr.

Emne: Brønnet

Oppskr. av: Aab. Moen

(adresse): Mr. Kleintjær

Fylke: Nord-Trøndelag

Herad: Spurta

Bygdelag: Båbua

Gard: Moen

G.nr. 105 Br.nr. 1.1.3

- A. Merk av om oppskriften er etter eiga røynsle. Ja, den er
- B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

- 1.... SVAR
 Vi Spurta og han stort sett også matet i gresset
 huler i dette tilfelle. Om Kleintjær. Brønnet er det viktig
 på som riger. En huler som er i heim liggende, heim kreviven.
 Den langt tilbake som en vid man en alltid brukt
 heim av matosten. Det er vist pålag 40-50 år siden
 heim av matosten kom i handelen. Men ikke en
 i Spurta man i fjell. Finn brønnet "Brønnetstein".
 Det nærmeste brønnetsteinet har jeg fått på Grønnan
 i Verdal. Men ikke flere har fått i heim derfra.
- 2.... Slike Fredshagen har jeg gammelt i til min alltid
 blitt slipt på klippestein før en heimst. Selvsagt har
 en heimst. (ja i flere dager) før en igjen måtte ønske
 å slipse.
- 3.... Jeg har aldri hørt om dette, et. en liten ljå.
 Nigd m.v. med en hammer indesliper i slipe og hinc. Men
 jeg skal nemme en annen ting som gammel man
 ofte gjorde. Hulde en lejet i en ljå, nigd m.v. rom var
 enten for hård eller for lemm, gjaldt ~~den~~ den om
 å handle den mer lemm den. Van ljåen fikk en hånd
 tok en øye fra ovnen eller komfjoren og la i for midten
 tilslukning på ljåen.
- 4.... En slik liggende stein har jeg aldri hørt om.
 Slippestenen ble alltid rettlig på questi. Men skulle en
 tilfells å bli knust, da var en ikke kunst teknikken.
- 5....

- 2
- 6... Hvaun længe en brukt, liðen þó, en igjîn mûlt, slíper
verodde på en muss, ling; Það var fört spørgs mál um den
van noe less." Van ði. Þær er blautklettur" mûlt, þó slíper oflere.
Tunent van ði þó frágu om hrað slags gress som blei slæft
Herbundur van noe "dækkings" háð, at liðen og haren
Udene blw liðen fôrlæs slo i skandinavisk. Endelig verodd.
Sv. þú hvorvisst slættaðen van en lathund"
- 7... En heim ar bre ar mig frimund. Men jag har sv.
og vœr brukt 2 heimer til liðen fôrlæt en rûhult smorgelheim
ellippi en atminnleg heim.
- 8.... De allra ferkar van liðen fôrlæt for að hinni þú slíper
ordinleg, men ði. Treffar al. kommu van liðen nill, þú vœrlæt.
Nan ín slíper i distriktonum hér hollen en eggan mæð sig.
- 9.... En settar jo orðið þú bakið, van i liðen und vinstra
hánd og heima i högre.
- 10.... Gammelkaturun haddi verhandig en líken til hittit halomp
und vandi, ramt ogn heima. Sæti hang þú skinniðna fôran
illen bek romm ðekk fækk.
- 11.... Nei.
- 12.... Gæs til.
- 13.... Heima mûlt, allid fûlðen. Blaðið en ikke vand hundi en
spyltu þú heima. Hvaðaður soll al. en "pissur" þú heima.
Sæti. Sæti er mig hell. i hundi.
- 14.I.m.20

Behöver verhaldig ikki ó forlætt, at en þú en aðs
mûlt, ha fler vortur heimer. Først van ði þó löökheimur, sum
brukkst fört og freml öll lœa, ~~þó~~ desölden til sig, tijum, Morphium m.
Læ van de "blåheimur" (finnes), sum brukkst til haniðin og allt slags
trautbuidurðshopen. Endelig hadda en den allra finnst heim, sum
brukkst til varbentkniven m.v. Hvaðaður ólj, i hundunum vand.